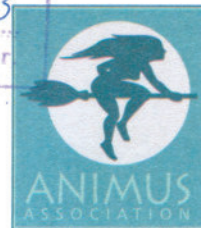
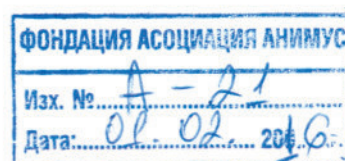

Адрес:
София 1000,
ул. "Екзарх Йосиф" 85
тел./факс: (+3592) 983 5205
983 5305; 983 5405
e-mail: animus@animusassociation.org
www.animusassociation.org

Address:
85, EkzarhYossif St.
1000 Sofia, Bulgaria
Tel./ Fax: (+3592) 983 5205
983 5305; 983 5405
e-mail: animus@animusassociation.org
www. animusassociation.org

ДО Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКА ПОЛИТИКА
КЪМ НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО Г-ЖА МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

Уважаеми г-н Адемов,

Уважаема г-жо Манолова,

Приложено Ви изпращам становището на Фондация „Асоциация Анимус“ във връзка със законопроекта за равнопоставеността между мъжете и жените. „Асоциация Анимус“ е неправителствена организация, която 21 години работи в борбата срещу насилието над жени и деца.

В прикаченият файл ще намерите и предложенията ни за промени на законопроекта за равнопоставеността между мъжете и жените.

От „Асоциация Анимус“ изразяваме готовността си за диалог за подобряване на гореспоменатия законопроект.

01.02.2016г.

Гр. София

С уважение:

Надежда Стойчева

Директор

Фондация „Асоциация Анимус“

Становище на Фондация „Асоциация Анимус“
във връзка с проекта на Закон за равнопоставеност на жените (№ 502-01-94) с вносител
Министерски съвет на Република България

Фондация „Асоциация Анимус“ приветства инициативата на българското правителство да приеме нарочен законодателен акт, с който да гарантира равенството между жените и мъжете и би искала да изрази своето становище във връзка със законопроекта и да отправи някои предложения с цел подобряване на рамковия закон.

1) Цел на закона

Съгласно чл. 1 на законопроекта,

„(1) Този закон урежда провеждането на държавната политика по равнопоставеност на жените и мъжете.

(2) Целта на закона е да създаде условия за изграждане на благоприятна и стабилна институционална среда чрез определяне на органите и на механизмите за провеждане на държавната политика по равнопоставеност на жените и мъжете.”

Като припомняме предложение 4 от преамбюла на Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, а именно, че „че на държавите-участнички в международните пактове за правата на човека се възлага **задължението да осигурят равно за мъжете и жените право за ползване на всички икономически, социални, културни, граждански и политически права**”, както и чл. 3 от същата Конвенция, съгласно който „Държавите-участнички приемат във всички области и конкретно в политическата, социалната, икономическата и културната област всички съответни мерки, включително законодателни, за осигуряване пълното развитие и прогреса на жените **с цел да им се гарантира осъществяване и ползване правата на човека и основните свободи въз основа на равенство с мъжете**”, считаме, че целта на закона следва да бъде **гарантиране на равнопоставеност на жените и мъжете**, т.е. резултат, а не провеждане на държавна политика по равнопоставеност, което е средство за постигане на този резултат.

Правнообвързващите актове в областта на защитата на правата на човека формулират задължение за държавите – страни по тези актове за гарантиране на определени права. Именно ангажимента на държавата да се гарантира равенството между жените и мъжете трябва да бъде целта на закона.

2) Орган за провеждане на държавната политика за равнопоставеност на жените и мъжете

Съгласно законопроекта, към Министерския съвет функционира Национален съвет по равнопоставеност на жените и мъжете, който е орган за осъществяване на консултации,

сътрудничество и координация между централните и териториалните органи на изпълнителната власт и на гражданското общество (чл. 6, ал. 1 от законопроекта). Националният съвет също така предоставя становище по проектите на стратегически документи и нормативни актове, които съдържат разпоредби, свързани с равнопоставеността на жените и мъжете (чл. 6, ал. 5 от законопроекта).

Такъв Национален съвет по равнопоставеността на жените и мъжете към Министерския съвет съществува от 2004 г. като постоянно действащ орган за осъществяване на консултации и координация между органите на изпълнителната власт и неправителствените организации при разработването и провеждането на националната политика по равнопоставеност на жените и мъжете.

Без да омаловажаваме значението на този орган, считаме, че неговите преобладаващо координационни функции не го правят подходящ за осъществяване на хоризонтална междусекторна държавна политика за гарантиране на равнопоставеност между жените и мъжете. В този смисъл предложението за **специализирана дирекция в администрацията на Министерството на труда и социалната политика**, каквото беше представено и обсъдено пред Националния съвет по равнопоставеността между мъжете и жените във версията на проект на Закон за равнопоставеност на жените и мъжете от май 2014г.(чл. 7, т.1), ни се струва много по-удачно законодателно и административно решение. Такава специализирана дирекция е възможно най-малкият орган, който да събира, анализира и обработва информацията за състоянието на равните възможности в България.

По-долу представяме кратка информация за подхода, възприет от четирите държави-членки на Европейския съюз с най-високи показатели по отношение индекса за равнопоставеност между жените и мъжете,¹ а именно Швеция (74.2), Финландия (72.7), Дания (70.9) и Нидерландия (68.5) (за сравнение България е към дъното на класацията с индекс от 38.5 при средно ниво от 52.9 за ЕС).

- В **Швеция** съществува Омбудсман за равнопоставеност (правителствена агенция), който се противопоставя на дискриминацията и защитава равните права и възможности, като също така наблюдава спазването на Закона за забрана на дискриминацията. В правителството пък действа **министър за равнопоставеност на жените и мъжете**, който отговаря за всички въпроси, свързани с равнопоставеността на жените и мъжете.²
- Във **Финландия** на правителствено ниво въпросите за равнопоставеността попадат в мандата на **Министерството на социалните въпроси**, към което функционират три независими органа за насърчаване на равнопоставеността между жените и мъжете: Звено за равнопоставеност между жените и мъжете; Омбудсман за равнопоставеност; и Съвет за равнопоставеност. Звеното за равнопоставеност между жените и мъжете изготвя правителствената политика в областта на равнопоставеността между жените и мъжете. Съветът за равнопоставеност от своя страна пък отговаря за насърчаване на равнопоставеността между жените и мъжете във финландското общество, като действа

¹ <http://eige.europa.eu/rdc/eige-publications/gender-equality-index-2015-measuring-gender-equality-european-union-2005-2012-report>.

² <https://sweden.se/society/gender-equality-in-sweden/>.

като платформа за дискусии между властите, обществените и общински структури и гражданското общество.³

- В **Дания** политиката за равнопоставеност между жените и мъжете е сред отговорностите на **Министъра на децата, образованието и равнопоставеността между жените и мъжете**. Министърът за равнопоставеността между жените и мъжете отговаря за цялостната дейност на правителството в областта на равнопоставеността и координира работата по тези въпроси на останалите министерства. Отделът за равнопоставеност действа като секретариат на Министъра и отговаря за инициативите на правителството в областта на равнопоставеността като координира, разработва и прилага политиките на правителството, а така също консултира министъра и парламента по въпроси, свързани с равнопоставеността между жените и мъжете.⁴
- И накрая в **Нидерландия Министерството на образованието, културата и науката** отговаря за развитието и прилагането на политики за еманципиране. Министерството действа и като координиращ орган. Наблюдението за спазването на законодателството в областта на равнопоставеността се осъществява от Нидерландския институт за правата на човека, който е и националната организация за правата на човека.⁵

Тоест навсякъде разработването и прилагането на държавната политика за равнопоставеност е пряка отговорност на звено на изпълнителната власт. Различните органи за координация, наблюдение и консултация са без съмнение полезни и необходими, но именно като подпомагащи органи, а не като такива, натоварени с конкретен ангажимент за изпълнение на политиката за равнопоставеност между жените и мъжете.

3) Финансова обезпеченост на държавната политика и конкретни мерки за насърчаване на равнопоставеността между жените и мъжете

Проектът на закон за равнопоставеност между жените и мъжете посочва в чл. 4, т. 5, че държавната политика по равнопоставеност между жените и мъжете се осъществява чрез последователно и устойчиво ресурсно и финансово осигуряване на органите и политиката за равнопоставеност между жените и мъжете. Нашето предложение е финансовата обезпеченост на мерките и дейностите за провеждане на държавна политика за равнопоставеност между жените и мъжете да бъде изрично упомената в чл. 5, ал. 1, наред с Националната стратегия и плановете за нейното изпълнение:

„Чл. 5 (1) Министерският съвет определя държавната политика по равнопоставеност на жените и мъжете и приема Национална стратегия по равнопоставеност на жените и мъжете, наричана по-нататък „Националната стратегия“, както и плановете за нейното изпълнение, **като гарантира финансовите ресурси за изпълнение на тези плановете.**”

Фондация „Асоциация Анимус“ заявява своята готовност за конструктивен диалог с цел подобряване на проекта за Закон за равнопоставеност между жените и мъжете.

³ <http://www.gender-equality.webinfo.it/results/finland.htm>.

⁴ <http://eng.uvm.dk/Gender-Equality>.

⁵ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/519227/IPOL_IDA\(2015\)519227_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/519227/IPOL_IDA(2015)519227_EN.pdf).